

BİR ALKAPTONÜRİ VAK'ASI

Dr. Suat Efe (*)

Laboratuarda duran koyu kahverenkli bir idrarın taze mi yoksa durmuş mu olduğunu bilmeyorsak böyle bir idrardaki patolojiyi meydana çıkarmak için izleyeceğimiz yol şu olmalıdır:

1. Önce bilirubin aranmalıdır. Negatifse hepatik ve posthepatik ikter ekarte edilmiş olur.
2. Sonra ürobilinojen ve ürcbilin aranır. Negatif çıkarsa prehepatik ve hepatik ikter ekarte edilmiş olur.
3. Üçüncü iş idrar sedimentinde eritrosit aramaktır. Hematiüri bulunmazsa cerrahî ve dahilî böbrek hastalıkları olasılığı zayıflar.
4. Bundan sonra lenzidin reaksiyonuyla hemoglobin aranır. Negatifse hemoglobinüri ekarte edilir.
5. Bütün bu testler negatif çıkmışsa hastane laboratuuarına başvurularak idrarda porfobilinojen ve porfirin arattırılır. Negatif çıkarsa porfirin hastalıkları tanı dışı kalır.
6. Miyoglobin aranır. Pozitif çıkmazsa miyoglobinüri hastalığı ekarte edilir.
7. Sonunda homogenitizinik asit arattırılır. Negatif çıkarsa alkaptonüri olasılığı ekarte edilmiş olur.

Eğer idrarın taze olduğunu biliyorsak yukarıda 5inci ve 7inci olasılıklar yani porfiria ve alkaptonuria, ilk bakışta söz konusu olmaz, çünkü bu hastalıklarda taze iken açık renkli olan idrar ancak 5-10 saat durmakta koyu esmer renk kazanır. Şüphe edilen vak'alarda taze idrarda da porfobilinojen ve porfirin aranır ve pozitif çıkar. Halbuki alkaptonüride esmer renk taze idrarda meydana çıkarabilmek için idrara alkali damlatmak gereklidir.

İste bu şekilde düşünülerek tanınmış bir klinik vak'amızı sunmakta ve alkaptonüri konusundaki bilgilerimizi tazelemekte yarar bulduk.

Tanım: Bekletilen ve havayla temasa gelerek okside olan idrarın koyu esmer bir renk almasıyla karakterlenen, sütçocukluğu ça-

(*) Sişli Çocuk Hastanesi 3. Dahiliye Kliniği Şefi.

ğında meydana çıkabilen, resesif geçen, 50 yaşından sonra deri ve mukozalarda esmer pigmantasyon ve eklem ağrıları meydana getirebilen bir protein metabolizması hastalığıdır.

Tarihçe: Bilinen en eski aminoasit metabolizması bozukluğudur. 1859'da BOEDECKER tarafından tanımlanmıştır. Kendisinin vak'aşı kaşeksi halinde bulunan bir diyabetikti. İdrarına alkali damlatılınca üst tabakadan aşağıya doğru idrarın yavaş yavaş kahverengi bir renk değişikliğini gösterdiğini saptamıştı. Bu vak'ada bir metabolizma bozukluğu bulunduğu düşünmüştür, fakat ne olduğunu kestiremediği için bu hastalığa nötral bir ad bulmuştu: Alkaptonüri. Yani alkalik bir madde damlatılmakla renk değişen idrar çıkışma hali. Grekçede alkapton, alkaliyi yakalama anlamına geliyor.

1891'de BAUMANN ve WOLKOW alkaptonüriklerin idrarına bu esmer rengi veren maddenin Hidrokinonasetik asit olduğunu göstermeyi başardılar. Bu madde yalnız alkalen solüsyonda ve hava ile temas yapmakla kahverengi olur. Gentizin asidinin homoloğu olduğu için bu maddeye Homogentizinik asid adını verdiler.

Sıklığı: GRAFE (1) 1929 yılına kadarki literatürde sadece 130, HEGGLIN (2) ise 1972'ye kadar 200 vak'a yayınlandığini, buna karşılık KELLER ve WISKOTT (4) 1966'ya kadar 450 vak'a yayınladığını bildirmektedirler. Türkiye'de de alkaptonüri vak'alarının arasında görüldüğüne kuşku yoktur, ancak Türkiye'de yayınlanan vak'a- lar konusunda bir derleme yapma olanagını bulamadık.

Semptomatoloji: İdrarla ıslanan arabezlerinin geç değiştirilmesi sonucu bezlerde koyu esmer lekelerin görülmESİyle hastalık daha sütçocukluk çağında dikkatli annelerin gözüne çarpabilir. Fakat tanı genellikle daha ileri yaşıarda konabilmektedir.

Hastalarda çoğunlukla hiçbir şikayet blueünmez. Bazı hastalar vücutlarının çeşitli yerlerinde gelip geçici yanmalardan yakınırlar. Bu nedenle alkaptonüri genellikle zararsız bir hastalık sayılabilir.

Komplikasyon olarak 50 yaştan sonra bu hastaların eklem kıkırdağlarında, perostta, vetererde, ligamanlarda, kaburgalarda, disk pulpalarında, larinkste ve damar intimalarında homogentizinik asidin olurması ve oksidasyonu sonucu ochronosis denen bir tablo meydana gelir ve bu kısımlar esmer sarı bir renk kazanırlar. Okronoz, toprak boyası, aşırı boyası demek olan Ockerfarben sözcüğünden türetilmiştir. Virchow tarafından otropsilerde saptanarak ortaya atılmış bir deyimdir. Sarımsı hastalık anlamına gelir. Kulak ve burun kıkır-

daklarında, kənjonktivada, sklerada mavimsi siyah renkteki değişiklikler estetik yönden pek de zararsız sayılmazlar. Kulak sayvanı mavimsi siyah bir refle verir ve sanki kulak grafitle boyanmış gibidir. (HOFF). Fakat homogentizinik asidin gut hastalığında olduğu gibi eklemelerde oturması sonucu deformant artrozların ve Bechterew tipinde değişikliklerin ortaya çıkması ile bu hastalarda ağrular olur. Bu tabloya Osteoarthrcsis alkaptonurica (HOFF), Arthritis alkaptonurica (REISERT) ve Arthrosis ochronotica (KELLER ve WESKOTT) gibi adlar verilmiştir. Okronozlu hastalarda meydana gelen fraklırlar geç kaynaşır (GRAFE). Aksiller ve genital bölgelerde homogentizinik asit oturması sonucu ileri derecede esmerleşmeler dikkati çeker. Aksiller bölgede ter bezlerinin bu maddeyi tuttuğu kabul ediliyor. Serumenin de bazı vak'alarda siyah renkte geldiği göze carpar.

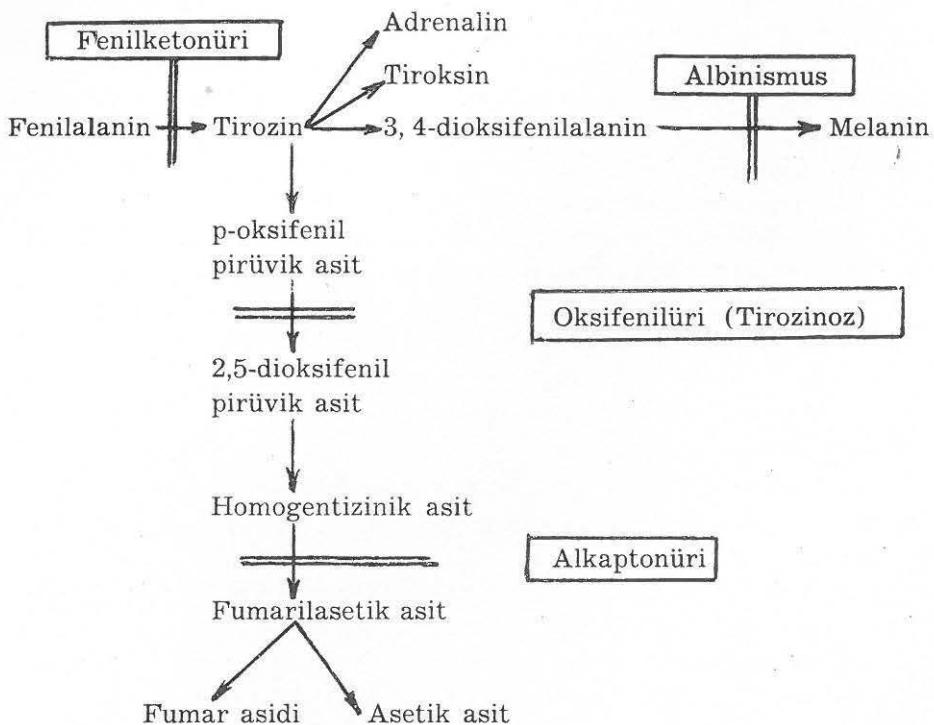
Etiyoloji: Genetik incelemelere göre alkaptonürünün 2 ayrı formu söz konusudur: Bu anenzimi a) otozemal-resesif, b) yahut ta dominant geçer.

Alkaptonüri!i ailelerin diğer bireylerinde başka metabolizma hastalıklarının bulunusu dikkati çeker.

Cinse bağımlılık yoksa da hastalığın erkeklerde görülme oranı 2/3 kadardır.

Patogenez: Bu hastalıkta bir enzim eksikliği söz konusudur. Homogentizinaze (HOFF) veya Homogentizinik asit oksidazı (PETZOLD ve SCHÖFFLING) denen bu ferment karaciğerde ve böbreklerde bulunur ve benzol halkasının parçalanmasını sağlar. Normal olarak fumaril asetik aside ve daha sonra fumar asidine ve asetoasetik aside parçalanması gereken dioksifenilasetik asit yani homogentizinik asit söz konusu anenzimi nedeniyle parçalanamadığından, bol miktarda idrara geçer. İdrarin uzun zaman beklemesiyle okside ve polimerize olarak esmer bir renk alır. Taze idrara alkali damlatılırsa esmer renk çabuk teşekkül eder. Yahut ta durmuş idrarda amonyak teşekkül ederek oksidasyonu kolaylaştırır.

Alkaptonüri de fenilketonürik cligofreni, albinismus, tirozinuz gibi tirozin metabolizması ile ilgili hastalıklardan biridir. Şemada görüldüğü üzere tirozin, fenilalaninden teşekkül eder. Bunu katalize eden fenilalanin oksidaze eksikse tirozin teşekkül edemez ve viücutta fenilalanin birikerek Fenilketonüri dediğimiz metabolik-genetik hastalık ortaya çıkar. Keza tirozinden 3, 4-dioksifenilalanin ve ondan da feniloksidaze fermenti yardımıyla melanin teşekkül eder. Fenilok-

sidaze eksikliğinde melanin teşekkül edemez ve Albinismus hastalığı ortaya çıkar. Tirozinden beta-fenil-pirüvik asit teşekkülüne katalize eden hidroksi-fenil-pirüvik asit hidrolaze fermentinin eksikliğinde oksifeniürü denen bir başka metabolizma hastalığı ortaya çıkar. Nihayet homogentizinik asidin parçalanmasını sağlayan oksidazenin eksikliğinden de Alkaptonüri meydana gelir.

Diyagnoz: Klinik teşhis için su triaz gözönünde tutulmalıdır. Esmer renkte idrar, deride pigmentasyon ve artritis.

Tanıyı doğrulamak için su testlerden yararlanılır:

1. Taze alınmış idrar, ağızı açık kavanozda bekletilirse yüzeyden içeriye doğru koyulaşıır.
3. İdrar Benedict reaktifiyle iştilacak clursa üstteki kısım esmerleşir ve sarı CuOH çökelisi teşekkül eder. Keza idrara Fehling reaktifi konursa yine koyu esmer bir renk husule gelir ve pozitif şeker reaksiyonuyla karışmalara neden olur. Trommer reaktifiyle de

ayni sonuc alınır. Ancak Nylander reaktifi bu yalancı pozitif şeker reaksiyonunu vermez.

4. Işığa bırakılan fotoğraf kâğıdı böyle bir hastanın idrarından bir damla konmasıyla siyahlaşır. Çünkü homogentizinik asidin, fotoğraf kanıcsunda bulunan kimyasal sübstanslarla yakınlığı vardır. Bu na Fishberg testi denir ve patognomoniktir.

5. İdrara H_2O_2 ve asetik asitli ortamda dilüe edilmiş $Cu SO_4$ ilâve edilirse idrar esmerleşir. Buna Sigg probesi denir.

6. Demir 3 klorür testi: % 10 luk ($Fe Cl_3 \cdot 6H_2O$) 0,1 n CHl ile hazırlanan çözeltisi bir tüpte 7-8 cc taze idrarın üzerine damla damla ilâve edilirse geçici mavi bir renk husule gelir.

7. Redüksiyon testi: Homogentizinik asit $AgNO_3$ ün amonyaklı solüsyonunu çok çabuk redükte eder. 0,5 cc idrara 5 cc % 3 lük gümüş nitrat ve % 10 luk amonyaktan damla damla ilâve edilirse kahverengiden siyaha kadar değişen bir çökelti meydana gelir.

8. Kromatografik inceleme: İdrardaki homogentizinik asidin kâğıt kromatografisiyle idantifikasiyonu yapılır. Kesin tanı metodu sayılır.

9. Yüksek ateş ve glükokortikosteroïdler homogentizinik asit itrahını artırırlar.

10. Röntgen muayenesi: Kolumna vertebralisin okronozunda intervertebral diskusların ileri derecede daralması ve kalsifikasiyonu saptanır.

Ayrıcı tanı: Giriş bölümünde anlattığımız gibi hemoglobinüri hematuri, bilirubinüri, miyoglobinüri, ürobininojenüri, porfirinüri gözönünde tutulur. Ayrıca melanosarkom metastazlarında idrarın durmakla kışkırtıldığı bilinmektedir. Keza sütçocuklarında ilk haftalarda görülen C vitamini eksikliğinde semptomatik olarak homogen-tizinik asit itrahi olmaktadır.

Prognoz: İyidir.

Tedavi: Yoktur. Diyetetik bakımdan bcl aminoasit içeren proteinlerden sakınmalıdır. Bol karbonhidrat, yağ, sebze, az miktarda meyve verilir. Karaciğer ekstrelerinin homogentizinik asit itrahını azalttığını ileri sürenler (GRAFE) olduğu gibi bunların bir yararı olmadığını kabul edenler de vardır. Vitamin C de yararsızdır.

Vak'a: N. A. 29 yaşında kadın, Prot. No. 6284/290. Girişi: 18.5.1973. Çıkışı: 8.6.1973.

Sıkâyetleri: Bacaklarındaki, el bileklerindeki, dirseklerindeki şişlik ve ağrılardan.

Hikâyesi: 6 ay önce son doğumunu yapmış. Gebeliği sırasında bacaklarında ödem meydana gelmiş. Bundan 1,5 ay önce de bacak ağrılıları nedeniyle kaplıcaya gitmiş. 20 gün önce sol bacağında birden-bire şişme, ağrı, yanma ve morartı başlamış. Zonguldak Devlet Hastanesine yatırılmış. Bir hafta sonra el bilekleri ve dirsekleri şişmiş, ağrımış, onları hareket ettiremez olmuş. 17 gün yattıktan sonra şişlikleri geçmişse de ağrıları devam ettiğinden taburcu olarak İstanbul'a gelmiş ve servisimize başvurarak yatırılmış.

Özgeçmiş: 6 çocuklu, 11 yıl önce eklem romatizması.

Soygeçmiş: Özellik yok.

Muayene bulguları: Yürümede güçlük çekiyor. Deri ve mukoza lar soluk. Sol bacak şiş, hafif siyanotik, gode bırakmayan ödem var. Sistem muayenelerinde özellik yok.

İlk tanı: Tromboflebit, anemi, eklem romatizması residivi.

Laboratuar bulguları: ASO 250 Todd ünitesi. Latex testi: Negatif. Hb. % 10 g (% 60), eritrosit 3 620 000, R.I. 0,8. Lökosit 6 600. Formülde çomak % 1, parçalı % 67, lenfo. 28; retikülosit % 0,7. Sedimantasyon 86-112-142 mm. İdrar: Sarı, bulanık, dansitesi 1015, al bumini negatif, glükoz pozitif, bilirubin negatif, ürobilinojen negatif, ürobilin negatif. İdrar sedimentinde 3-4 lökosit, 1 lökosit kümesi, 2-3 eritrosit. 24 saatlik idrar nüümunesinde renk koyu sarı esmer, berrak, dansite 1007, albumin ø, glükoz ø, safra boyaları ø, benzidin reaksiyonu ø, sedimentte tektük lökosit.

Açlık kan şekeri % 108 mg. Postprandial glisemi % 122 mg. Kan üresi % 20 mg.

Röntgen bulguları: El bileklerinin kemikleri, bunların eklem aralıkları ve yüzeyleri normaldir. Lombo-sakral vertebralaların grafisinde patolojik özellik yok.

EKG: Normal sinüzal ritm, sol aks deviasyonu.

Yatışının ilk günlerinde laboratuarda duran koyu esmer renkli idrarı dikkatimizi çektiği ve bu rengi verebilecek bütün etkenler araştırılıp yukarıda bildirildiği üzere negatif çıktıığı görüldüğü için bu idrarda homogentizinik asit bulunabileceği düşünülmüş ve nüümune hastanemiz laboratuárına gönderilmiştir. 3 pozitif olarak cevaplandırıldığı için klinik tanı kuvvet kazanmış ve birkaç gün sonra yeniden idrar gönderilerek taze idrarda homogentizinik asit mevcudiyeti ka-

nitlandığı için tanıda kuşkumuz kalmamıştır. İdrarda glükoz testinin de Fehling ile pozitif reaksiyon göstermiş olması bu tanıyı desteklemektedir.

Seyir: Aspirin ve sonra da Brufen ile tedavi yapıldı. Ağrıları azalıp kayboldu. İstirahatle de tromboflebite bağlı sol bacak şişliği azaldı.

Metot

Hastanemiz laboratuarında idrarda homogentizinik asit aranmasında 1) idrarın alkali İlâvesiyle koyulaşması testi, 2) demir 3 klorür testi ve 3) Gümüş nitrat testi kullanılmıştır.

Tartışma

Genç bir kadın hasta olan vak'amızda klinik təshis, görüldüğü gibi, laboratuar tezgâhi üzerinde duran beklemiş idrarın koyu kahverengi dikkatimizi çektiği için, belli bir ayırıcı tanı sırası izlenerek çabucak konabilmiştir. Bu hastamızda ikter ycktu. O nedenle idrardaki renk değişikliği safra boyalarından ileri gelmiş olamazdı. Karın ağrıları ve konstipasyonu olmadığı için akut porfiria olasılığı üzerinde bilerek durulmamıştır. Eklem ağrılarının bulunduğu bizi hemen alkaptonüri tanısına götürmüştür.

Tanıyi metot bölümünde verdığımız testlerle doğrulamak olağın doğdu. Ancak istediğimiz halde kâğıt kromatografisi metoduyla idrarda homogentizinik asidin idantifikasiyonunu yaptırmak olağının bulamadık.

Hastamızdaki eklem şikayetlerini okronozis olarak kabul etmek doğru olur mu? Literatüre göre okronozis 50 yaşlarından sonra ortaya çıkar. Bizim vak'amız 29 yaşındadır. Üstelik 11 yıl önce eklem romatizması geçirdiğini ifade etmektedir. Bu romatizma şekli muhtemelen akut romatizma olmalıdır. Ancak sedimentasyonunun çok hızlı olmasına karşılık ASO testinin normalin üst sınırında çıkmış olması akut eklem romatizmasının aktif devrede bir residiv olduğunu kesinlikle kabule elverişli sayılabilir. Biz yine de vak'adaki eklem bulgularını rheumatic fever residivine bağlamak eğilimindeyiz. Sedimentasyonun çok hızlı olması mevcut tromboflebitin de etkisi vardır.

Semptomatoloji bölümünde söylediğimiz deri ve mukoza pigmentasyonu bulguları vak'amızda yoktu. Bilindiği gibi bu bulgu da 50 yaştan sonra ortaya çıkar.

Vak'amızda ailesel inceleme yapılmamıştır. Hasta Zonguldaklı olduğu için ailenin diğer bireylerini İstanbul'a getirtmek olasılığına sahip olamadık.

Özet

29 yaşındaki bir kadın hastada beklemiş idrarın koyu esmer rengi dikkati çektiği için kısa ve çabuk bir ayırıcı tanı işlemi sonucu alkaptonüri tanısı konulabilmiştir. Hastanın alkaptonüriye bağlanabilecek şikayet yoktu.

Summary

A case of alcaptonuria is presented.

LITERATÜR

- 1 — Grafe, E.: «Ernaehrungs - und Stoffwechselkrankheiten». in: Lehrbuch der inneren Medizin, Schwiegk-Jores. 6. Aufl. 2. Band. S: 192. (1949). Springer Verlag - Berlin.
- 2 — Hegglin, R.: Differentialdiagnose innerer Krankheiten. 12. Aufl. S: 107. (1972). Georg Thieme Verlag - Stuttgart.
- 3 — Hoff, F.: Klinische Physiologie und Pathologie. 6 Aufl. S: 947. (1962). Georg Thieme Verlag - Stuttgart.
- 4 — Keller, W. ve Wiskott, A.: Lehrbuch der Kinderheilkunde. 2. Aufl. S: 346. (1966). Georg Thieme Verlag - Stuttgart.
- 5 — Petzoldt, R. ve Schöffling, K.: «Krankheiten der Eiweiss und Aminosäure - Stoffwechsels». in: Innere Medizin, Heilmeyer/Kühn. 3. Aufl. (1971). S: 356. Springer Verlag - Berlin.
- 6 — Reisert, P.M.: «Der Stoffwechsel». in: Lehrbuch der speziellen pathologischen Physiologie, Heilmeyer. 10. Aufl. S: 480. (1960). G. Fischer Verlag - Stuttgart.
- 7 — Schreier, K.: «Die angeborenen Störungen des Eiweiss-Stoffwechsels». in: Handbuch der inneren Medizin, VII/2. 4. Aufl. (1955). Springer Verlag - Berlin.
- 8 — Tietz, F.: Fundamentals of clinical Chemistry. (1970).
- 9 — Zöllner, N.: Thannhauser's Lehrbuch des Stoffwechsels und der Stoffwechselkrankheiten. 2. Aufl. S: 435. (1957). Georg Thieme Verlag - Stuttgart.